

Bé, el motiu exacte pel qual no vaig ser-hi convidat, l'ignoro. Però suposo que coneixent els organitzadors els meus criteris no es podien pas exposar que la meva ponència fos completament oposada als seus propòsits.

Certament hauria estat la nota discordant. No s'hi podien pas arriscar.

Anem per una de les qüestions més debatudes i no precisament d'ara, sinó que ja fa temps que es proposa i fins i tot s'han portat a terme diverses experiències. Ens referim a escurçar les sardanes de les audicions, diguem-ne de plaça, convertint-les en set tirades en lloc de deu tradicionals, la qual cosa repercutiria en el fet d'interpretar-se nou sardanes en comptes de les sis que es programen ara. Què en penses, Lluís?

Ja coneixes el meu tarannà. En aquesta qüestió de la reforma de la sardana la primera consideració que he de fer és que tantes vegades que la sardana s'ha posat com a model de dansa de pau i de germanor, va en camí de convertir-se en la dansa de la discòrdia. Em sembla que aquest és un suprem argument que sospesat contra aquestes suposades i hipotètiques millores que hi volen introduir, si ho posem a la balança no falla la cosa. Seria molt lamentable que aquests actuals corrents innovadors, que sortosament no són acceptats per unanimitat, portarien inevitablement a la disgregació i al cisma i la sardana podria deixar de ser un dels senyals d'identitat de Catalunya. Seria espantós que ja no tingués vigència el que va dir, per exemple l'historiador Josep Benet l'any 1985 : "Una vegada més la sardana, la nostra dansa nacional, és signe d'unitat de la nostra nació catalana que res no ha pogut destruir. Una mateixa dansa nacional, un mateix idioma, una mateixa bandera, un mateix nom, un mateix nom per a un mateix poble". Després d'això poc caldria afegir-hi, però em vull permetre d'insistir que la tradició és comparable a un mur de contenció contra les innovacions. Compleix la mateixa missió que el mur d'una resclosa que conté l'embassa-